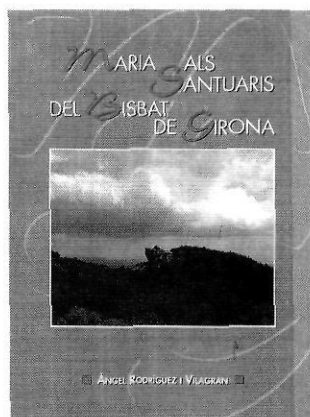

RODRÍGUEZ I VILAGRAN, Àngel.
Maria als santuaris del bisbat de Girona.
 Delegació Pastoral de Turisme
 i Santuaris del Bisbat de Girona,
 1998. 272 pàgines.

Divuit santuaris marians

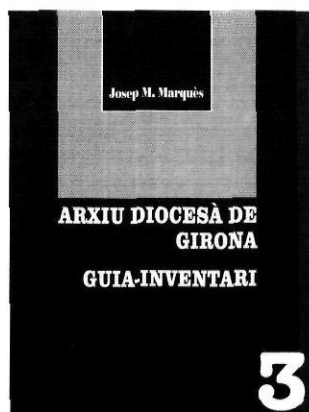
DES QUE, L'ANY 1954, mossèn Lluís Constans va publicar *Girona, bisbat marià* no s'havia actualitzat el cens de santuaris de la diòcesi. Ara la Delegació de Pastoral de Turisme i Santuaris ha encomanat a Àngel Rodríguez i Vilagran la tasca d'escriure aquesta guia, destinada a satisfer d'una manera senzilla i immediata les necessitats dels visitants i les curiositats dels devots. L'autor ha tingut la col·laboració fotogràfica de mossèn Josep M. Melció, rector d'un santuari i alhora especialista de la imatge, acreditat per la seva perícia tècnica i per la seva sensibilitat artística. L'obra arriba en un moment en què molts santuaris es revifien i comencen una nova vida, perquè sembla que el poble, tal com diu el bisbe Camprodon en el pròleg, «sent la

necessitat de sanejar els pulmons del cos i de l'esperit».

Àngel Rodríguez i Vilagran ha escrit aquest llibre després d'haver-se documentat àmpliament i d'haver visitat cada un dels santuaris, i pensant sempre en tots els que els han de visitar després d'ell. Ha volgut unir la història, les tradicions i les llegendes de cada lloc amb la natura que l'envolta i fins i tot amb la gastronomia. L'obra ha estat redactada sense pretensions literàries, amb la vista posada en el servei que pot prestar –i que prestarà sens dubte– a cada visitant. A vegades aquest afany desequilibra el conjunt, com en el cas de les receptes de plats típics –amb fotografia inclosa–, que potser calia esmentar més de passada, en benefici de l'harmonia global.

Els santuaris escollits són divuit, en una tria que, com totes, admet altres alternatives. Hi ha algunes absències difícils de justificar, i algunes presències que tal vegada es podien haver estalviat, ja sigui pel seu escàs arrelament o per la seva discutible condició de santuari. Sigui com sigui, l'obra, amb els seus annexos finals –mapa, llistes d'advocacions i d'imatges, adreces i altres dades–, serà útil per a molta gent i durant molt de temps.

Narcís-Jordi Aragó

ARXIU DIOCESÀ DE
GIRONA
GUIA-INVENTARI

3

MARQUÈS, Josep M.
Arxiu diocesà de Girona.
Guia-Inventari.
 Diputació de Girona,
 Bisbat de Girona, 1998. 186 pàg.

Guia i inventari d'un Arxiu

UNA DE LES FEINES BÀSIQUES de tot arxiu a part d'aplegar i conservar documentació és la de donar-la a conèixer i fer-la accessible als seus usuaris mitjançant l'elaboració d'instruments de descripció com són les guies, els inventaris i els catàlegs. En aquest camp de la descripció arxivística l'Arxiu Diocesà de Girona ha portat a terme, en els darrers anys, una tasca molt meritòria que els usuaris d'aquest Arxiu coneixen prou bé. El treball del seu arxiver Josep Maria Marquès, obert als avenços que ofereix la informàtica, ha fet que els prestatges de la sala de consulta de l'Arxiu s'anessin enriquint dia a dia amb aquestes eines fonamentals que l'investigador tant agraeix. Ara la Diputació de Girona i el Bisbat han tingut l'encert d'editar la primera d'aquestes eines, la

més fonamental i clau de totes les altres, la que permet fer-nos una idea general i organitzada dels continguts d'aquest Arxiu en la seva globalitat.

El nou llibre de Josep M. Marquès, amb el títol *Arxiu Diocesà. Guia-Inventari*, constitueix el número 3 de la ressuscitada col·lecció Francesc Montsalvatje i ve a substituir la publicada pel mateix autor l'any 1982 en forma de petit opuscle, revisant-la, ampliant-la i, en honor al seu títol, desenvolupant-la profundament.

Aquesta Guia-Inventari permet adonar-nos de la riquesa i complexitat de l'Arxiu Diocesà de Girona a través dels diferents fons i de cadascuna de les seves sèries documentals. Una magnífica visió de conjunt però que alhora penetra en l'interior d'aquelles, baixant a

detallar en la majoria dels casos els continguts a nivell de volum o de lligall, d'aquí que es tracti de quelcom més que d'una simple guia.

A part de la documentació estrictament patrimonial de la Mitra o bé de la documentació resultant de l'organització i administració de la Diòcesi, es descriuen també tots aquells fons incorporats a l'Arxiu Diocesà (Pia Almoina, Casa Carles, Seminari, Sant Feliu i un bon nombre de fons de monestirs gironins) o bé altres fons dipositats com és el cas de la documentació parroquial de més de dues-centes parròquies.

En resum, es tracta d'una obra imprescindible per a tot aquell que s'interessi per la consulta d'aquest important Arxiu.

Santi Soler i Simon